

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200570
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820200570.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava IČO: 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: H. Š., N.. XX.XX.XXXX, C. A. C. XXX, XXX XX C. zastúpený: JUDr. Martinou Fabiánovou, advokátkou AK, ul. Hencovská 2043, 093 02 Hencovce o zaplatenie 2.362,60 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 694,07 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 694,07 eur od 28.04.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding. a.s. sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 2.362,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne za obdobie od 26.07.2017 do zaplatenia.

2. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 23.03.2016 zmluvu o pôžičke č. 7162953 / 7530504321 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 3000 Eur („Schválená výška pôžičky“). V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie(cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol Žalovaný evidovaný Žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 115.38 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4153.68 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1389.18 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na

to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 25.05.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 20.07.2017 „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2362.6 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 279.23 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 3751.78 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 15 115.38 1730.7 2021.08 = 3751.78 Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 1389.18 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady Žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 10.8 Eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 3751.78 Eur + 10.8 Eur - 1389.18 Eur = 2373.4 Eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 2652.63 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 279.23 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 2373.4 Eur - 10.8 Eur = 2362.6 Eur.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú a to z dôvodu, že úroky sú o 100% vyššie ako priemerná úroková sadzba a úroky sú dohodnuté v rozpore s ust. § 39 a ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o hodnoty RPMN pri porovnaní s hodnotami RPMN, ktoré zverejňuje Národná banka, tieto údaje sú o polovicu vyššie. Chce poukázať na to, že Všeobecná úverová banka, právny predchodca žalobcu, nekonal s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalovanému a to z toho dôvodu, že v priebehu necelého roka od 19.10.2016 do 22.8.2016 poskytol žalovanému 4 pôžičky vo výške 5.000eur. Ide o zmluvu zo dňa 19.10.2016, ide o konanie, kde sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 5Csp/30/2020 ide o zmluvu zo dňa 19.10.2016. Taktiež sa vedie konanie pod sp.zn. 3Csp/32/2020 ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.2.2016, potom je to konanie na tunajšom súde pod sp.zn. 10Csp/32/2020 ide o zmluvu zo dňa 22.8.2016. Pokiaľ ide o spis 5Csp/30/2020 vo výroku I. je rozsudok právoplatný, čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania, bolo podané odvolanie. Vo veci 3Csp/32/2020 bolo vydané rozhodnutie, ktoré zatiaľ nie je právoplatné. Vo veci 10Csp/32/2020 ani nebolo nariadené pojednávanie. Z dôvodu opatrnosti, vznášajú námietky premlčania. Pokiaľ ide o úhrady, potvrdil, že suma, ktorú uviedol žalobca na úhradu tejto zmluvy, zodpovedá skutočnosti.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to notárskou zápisnicou č. N3283/2017, zmluvou o poskytovaní služieb z 27.09.2014, predžalobnou upomienkou z 25.05.2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 20.07.2017, doručenkou na čl.

13, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 23.03.2016 vrátane všeobecných obchodných podmienok, prehľadom splátok, oznámením o zmene veriteľa, návrhom na zámenu žalobcu vrátane príloh, písomnými vyjadreniami žalobcu, žalovaného u a výsluchom svedka, spismi tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/32/2020, 3Csp/32/2020 a zo spisu 5Csp/30/2020 respektíve rozhodnutiami vo veci.

5. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 27.09.2016 zmluvu o poskytovaní služieb. Predmetom zmluvy podľa bodu 2 bolo predmetom tejto Zmluvy je spôsob uzatvárania Zmlúv o Službách CFH, na základe žiadosti Klienta akceptovanej CFH alebo Klientom akceptovanej ponuky CFH, pomoc prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie Klienta s využitím Autentifikačných prvkov jedinečne Klientovi pridelených.

7. Podľa bodu 3.2 Zmluvy o poskytovaní služieb - Uzatvorenie Zmluvy o Službách CFH prostredníctvom Internetového rozhrania CFH - Jednotlivé Zmluvy o Službách CFH budeme vzájomne považovať za uzatvorené po splnení náležitostí stanovených Zákonom o elektronickom obchode, Zákonom o finančných službách na diaľku a Zákonom o spotrebiteľských úveroch a touto Zmluvou: pre vstup do Internetového rozhrania CFH použijete Vám zaslané Autentifikačné prvky, teda ID Kód a Prvotné heslo, následne Vám bude SMS správou doručený Autorizačný kód, ktorý zadáte do určeného poľa, po zadaní Autorizačného kódu nahradíte Prvotné heslo Vami zvoleným novým heslom, po vyššie uvedenej identifikácii si preštudujete samotný návrh Zmluvy o Službe CFH nachádzajúci sa na Internetovom rozhraní CFH a ak s ním budete súhlasiť, svoj súhlas prejavíte kliknutím na potvrdzujúce tlačidlo súhlasím (súhlasím s návrhom Zmluvy o Službe CFH), po prejavení Vášho súhlasu s návrhom Zmluvy o Službe CFH, Vám CFH následne elektronicky zašle potvrdenie uzatvorenia Zmluvy o Službe CFH a týmto okamihom považujeme Zmluvu o službe CFH za uzatvorenú.

8. Podľa bodu 3.3 Zmluvy o poskytovaní služieb - Uzatvorenie Zmluvy o Službách CFH na predajni Partnera prostredníctvom aplikácie iZmluvník - Jednotlivé Zmluvy o Službách CFH budeme v prípade použitia aplikácie iZmluvník považovať za uzatvorené po splnení náležitostí stanovených Zákonom o elektronickom obchode, Zákonom o finančných službách na diaľku a Zákonom o spotrebiteľských úveroch a touto Zmluvou: po vykonaní Vašej identifikácie Partnerom vyplní Partner na základe Vami zadaných údajov Formulár a Vám poskytne na oboznámenie sa návrh Zmluvy o Službe CFH. Predmetný návrh je potrebné dôsledne preštudovať s tým, že všetky nejasnosti a akékoľvek otázky Vám zodpovie priamo Partner, následne prejavíte súhlas so spracovaním osobných údajov a súhlas s obsahom informácií o spotrebiteľskom úvere takto: a) v prípade, ak Vám bude tlačivo Udelenie súhlasu so spracovaním osobných údajov a formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere predložené v papierovej podobe, súhlas prejavíte vlastnoručným podpisom, b) ak Vám bude tlačivo Udelenie súhlasu so spracovaním osobných údajov a formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere poskytnuté prostredníctvom aplikácie iZmluvník, súhlas prejavíte Autorizačným kódom, ktorý Vám bude za týmto účelom zaslaný, prejav vôle so Zmluvou o Službe CFH vyslovíte vpísaním Vám zaslaného Autorizačného kódu v aplikácii iZmluvník, následne CFH potvrdí uzatvorenie Zmluvy o Službe CFH a týmto okamihom považujeme Zmluvu o Službe CFH za uzatvorenú, samotná Zmluva o Službe CFH Vám bude následne zaslaná aj do Internetového rozhrania CFH.

9. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ, pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding. a.s. a žalovaný ako klient následne uzavreli dňa 23.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 3000 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 115,38 eur (takto je to uvedené v zmluve) mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 25 %. RPMN bola od 25 %. Priemerná RPMN bola 17,18%. Termín konečnej splatnosti bol 20.03.2019. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky spoločnosti, tieto osobne žalovaným podpísané neboli.

10. Podľa bodu 10.2 zmluvy - Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky: Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá s stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

11. Listom zo dňa 20.07.2017 v spojení s upomienkou zo dňa 25.05.2017 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok bez uvedenia konkrétnych ustanovení, podľa ktorých tak urobil. Vyzval žalovaného na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy. Doručenky svedčiacu o prevzatí vyhlásenia splatnosti úveru nepredložil.

12. V zmysle notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikol rozdelením. Zanikajúca spoločnosť sa zlúčila so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. v zmysle priloženého projektu rozdelenia. Spoločnosť VÚB, a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie, pokiaľ ide o splátkový predaj a leasing a aj pokiaľ ide o spotrebiteľské úvery.

13. Počas konania v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k ďalšiemu postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Súd preto na základe podaného návrhu uznesením pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o..

14. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 1389,18 eur, čo vyplýva aj z vyjadrenia samotného žalobcu. Toto žalovaný nepoprel.

15. Z písomného vyjadrenia žalobcu k vyslovenému predbežnému názoru súdu ohľadom výšky odplaty vyplýva, že poukazuje na stanovisko, ktorým preukazujeme, že odplata je dojednaná v súlade so zákonom. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3000,00 €, čo nerozporuje a preukazujeme plnenie prevodom z účtu, ktorý sa zaviazal vrátiť v 36 pravidelných mesačných splátkach á 115,38 €. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 25,00%. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 4153,68 €. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 1153,68 € za 3 roky. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 25,00% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4.štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 predstavovala 12,79%. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona predstavovala 25,58%, tj. 2x priemernej RPMN 12,79% tak, ako je uvedená v úverovej zmluve. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Kolektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, tj. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 25,00% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 25,00% nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4.štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 vo výške 12,79% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Podporne predkladáme aj rozhodovaciu prax viacerých krajských súdov v otázke posúdenia primeranosti výšky odplaty. K obrane žalovaného uvádzame, že nami predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazujeme na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť

pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne odkazujeme aj na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Dodržanie zákonného postupu podľa ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. našim právnym predchodcom preukazujeme predloženými dôkazmi a to samotnou zmluvou o úvere. Výšku príjmov a výšku výdavkov upravených v čl. II zmluvy potvrdil sám žalovaný jej podpisom. Výška dohodnutej splátky úveru vzhľadom výšku príjmov a výdavkov žalovaného je primeraná. Výška príjmov žalovaného bola preverená elektronickým dopytom do registra Sociálnej poisťovne. Navrhujeme, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trváme v plnom rozsahu. Pre prípad, že žalovaný uzná nami uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 C.s.p. navrhujeme, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

16. Z písomného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že od spoločnosti Quatro mal žalovaný 6 úverov v rokoch 2015-2016, niektoré splatil v stanovenom čase, niektoré refinancoval. Od danej spoločnosti si úvery bral hlavne na rekonštrukciu domu, nakoľko boli oklamaní stavebnou firmou, ktorá od nich vzala peniaze a stavbu nedokončila. Takouto formou to chceli dokončiť. Tieto úvery si vždy bral od spoločnosti, ktorá patrila pod VÚB a.s., v tejto spoločnosti nemal nikdy bežný účet, ten mal v OTP a Prima banke. K dokladovaniu boli potrebné ak sa dobre pamätám 3 výplatné pásky a doklad totožnosti. Potom sa už len čakalo na schválenie. Od 10/2015 do 8/2016 mu boli poskytnuté 4 úvery vo výške približne 18.000 eur, bez toho, aby banka odo neho žiadala iné doklady ako výplatné pásky a občiansky preukaz. V tom čase nejak ani nevenovali pozornosť, koľko tam človek preplatí, chceli dokončiť začaté rekonštrukcie. Lenže finančná situácia sa im skomplikovala a nezvládali platiť všetky výdavky. V roku 2017 sa snažili ešte o refinancovanie týchto úverov cez túto spoločnosť, ale nakoľko im tam chýbali splátky, bolo im to zamietnuté. V roku 2015-2016 mal aj hypotekárny úver v Prima banke. V prípade, ak súd rozhodne, že je povinný zaplatiť žalobcovi zákonnú sumu, žiada o úhradu v splátkach po 70 eur. Ako uviedol, mám veľa úverov, ktoré sa snaží splácať, okrem v tomto konaní, spomínaných, má dlh v spoločnosti Home Credit /kreditná karta - dlh približne vo výške 4.673,46 eur/, OTP dlh približne 25.000 eur / spláca mesačne po 100 eur/, Prima banka hypotekárny úver a spotrebný úver 70.000 eur / splátky vo výške 350 eur/. Má vyživovaciu povinnosť k 2 mal. deťom. Manželka je toho času nezamestnaná a je na rodičovskom príspevku, poberá sumu 370 eur,

17. Z výpovede svedkyne, manželky žalovaného vyplýva, že žalovaný je jej manžel. Svedkyňa na dotaz súdu uvádza, aby uviedla, čo všetko vie ohľadom okolností uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 23.3.2016, od ktorej si uplatňuje žalobca nárok v tomto konaní a na základe ktorého bol poskytnutý úver manželovi 3.000 eur uviedla, že manžel si bral úver na splatenie vecí, ktoré mali. Vie, že dokladal iba 3 výplatné pásky a občiansky preukaz. Následne sa čakalo na schválenie, či úver schvália alebo nie. Keď úver schválili, peniaze im vyplatili. Úver sa splácal do roku 2017, potom mali finančné problémy a prestalo sa platiť. Na dotaz súdu, či úplne prestal platiť úver alebo len čiastočne uviedla, že občas sa poslalo 10-20 eur. Na dotaz súdu, či bola prítomná pri uzatváraní zmluvy uviedla, že áno, nakoľko to robili cez internet banking. Na otázku súdu, aby popísala proces uzatvorenia zmluvy svedkyňa uviedla, že vypísala sa žiadosť na internetovej stránke, doložili tie doklady - výplatné pásky a občiansky preukaz a čakalo sa na schválenie. Na otázku súdu, či žalobca nepožadoval nejaké iné doklady, uviedla, že nie, len výplatné pásky. Na otázku súdu, či v čase, keď vypisovali žiadosť, v žiadosti bola uvedená informácia, či požadovali poskytnutie informácií zo strany žalovaného, či má nejaké iné úvery, nesplatené, prípadne pohľadávky svedkyňa uviedla, že nebola tam, len kolonka so zaškrtnutím rodinných výdavkov. Na otázku súdu, či tam nebola kolonka ohľadom iných pohľadávok, svedkyňa uviedla, že nie.

18. Svedkyňa na otázku práv. zást. žalovaného, aby uviedla, koľko úverov mali v čase uzatvorenia zmluvy t.j. dňa 23.3.2016 uviedla, že priamo od spoločnosti Quatro už boli 4 zmluvy, ktoré boli splácané, tie splácali. Následne sa dostali do zlej finančnej situácie a prestali sa platiť. Na otázku práv. zást. žalovaného, či mali aj od iných spoločností úvery, svedkyňa uviedla, že áno, v Prima banke majú hypotéky a spotrebný úver. Na otázku práv. zást. žalovaného, či ku dňu 23.3.2016, či splácali všetky úvery pravidelne svedkyňa uviedla, že do tej doby áno.

19. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3Csp/32/2020, vyplýva, že vo veci bolo rozhodnuté, rozsudok zatiaľ nie je právoplatný. Z rozsudku vyplýva, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.189,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 26.7.2017 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti, súd zamietol. Voči rozsudku, čo sa týka I. výroku, bolo podané odvolanie. Spor sa týkal toho istého veriteľa.

20. Zo spisu tun. súdu 10Csp/32/2020 z ktorého vyplýva, že v uvedenej veci zatiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo, pojednávanie neprebehlo.

21. Z rozsudku vo veci sp.zn. 5Csp/30/2020, kde žalobcom bola spoločnosť VÚB a.s. vyplýva, že žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 2.507,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.507,55 eur od 26.7.2017 do zaplataenia a to v splátkach 70 eur mesačných splátkach, ktoré sú splatné vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca, k rukám žalobcu, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, uvedený rozsudok taktiež nie je právoplatný, spis sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Prešove, v dôsledku podaného odvolania.

22. Z výpisu z bankového registra klientskych informácií, vyplýva, stav a splácanie úverov.

23. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

24. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. § 2 písm.a),b) zákona č. 129/2010 Z.,z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

26. Podľa ust. § 9 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 ,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa)
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

29. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 , nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé

porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42.

30. Podľa ust. § 11 ods. 3 cit. zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

31. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprímerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

35. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

39. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm.a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

44. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak

prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

45. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

46. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

47. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

48. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

49. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

50. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

51. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

52. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

53. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

54. Súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ

má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

55. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 3000 eur, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 36 splátkach vo výške 115,38 eur mesačne.

56. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 1389,18 eur. Taktiež bolo preukázané, že úver bol žalobcom zosplatený, tak ako je to vyššie uvedené.

57. Počas konania v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky bola následne pohľadávka postúpená na žalobcu.

58. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

59. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

60. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Súd považoval celý úver za bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch vyhodnotil za neplatnú.

61. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 25 ročne. Čo sa týka výšky úrokovej sadzby uvedenej a dohodnutej v zmluve na výške 25 %. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 8,64 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba niekoľko násobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení, je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

62. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

63. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru

spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

64. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 25%, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 8,64 %. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právny úkon.62. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právny úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

65. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 25% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

66. Keďže úver bol vo výške 3000 eur a považoval ho za bezúročný z vyššie uvedených dôvodov a úhrady boli v sume 1610,82 dlh žalovaného z istiny úveru, by mal byť vo výške 1610,82 eur.

67. Súd keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu ohľadom skúmania platnosti postúpenia pohľadávky sa bližšie zaoberal otázkou, či bola pohľadávka platne postúpená z dôvodu, či došlo k platnému zosplatneniu dlhu ako aj to, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom. a či je daná následná aktívna legitímácia žalobcu.

68. Súd sa ďalej v tejto súvislosti zaoberal aj vznesenou námietkou premčlania.

69. Žalobca nepreukázal súdu doručenie zosplatnenia dlhu žalovanému.

70. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

71. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

72. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

73. V konaní nebolo preukázané, že veriteľ doručil žalovanému oznámenie o vyhlásení mim. splatnosti dlhu. Súdu nedoručil doručenkú, ktorá by svedčila o tom, že si žalovaný oznámenie osobne prevzal, v dôsledku toho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom. Uvedené môže mať následne vplyv na postúpenie pohľadávky, nakoľko v zmysle ust. § 17 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné postúpiť no len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

74. Ohľadom preukázania doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti súd uvádza, že na preukázanie doručenia nepostačuje predloženie kópie poštových podacích hárkov, ktorý svedčí len o odoslaní a nie o doručení uvedeného zosplatnenia. V takomto prípade, preto ako na to poukázal Krajský súd Prešov v rozhodnutí č. 17Co/79/2019-128 z 10.10.2019 vo veci vedenej na tunajšom súde sp.zn. 11Csp/355/2017 nemožno priznať právne účinky právnemu úkonu zosplatnenia dlhu. Uvedené má následný vplyv na možnosť a platnosť postúpenia v zmysle citovaných ustanovení.

75. Pri postúpení pohľadávky s účinnosťou od 01.01.2017 uplatňuje osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, stanovujúca podmienky možnosti postúpenia pohľadávky (§ 17 ods. 1), pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť Consumer Finance Holding s.r.o., ktorá zanikla dňa 01.01.2018 výmazom z Obchodného registra v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnym nástupcom sa stala VÚB banka a.s.. Dlh zo zmluvy bol pôvodným veriteľom postúpený na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod. Pokiaľ ide o zosplatnenie dlhu, obsahom spisu nie je doklad preukazujúci doručenie zosplatnenia dlhu žalovanej zo dňa 20.07.2021. Úkonu zosplatnenia dlhu veriteľom preto nebolo možné priznať právne účinky predpokladané zákonom. Dňa 26.8.2020 bolo postúpenie oznámené žalovanému.

76. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať dňa 20.3.2019. Zmluva o postúpení je z 21.08.2020. Teda v tomto čase postúpenia boli už jednotlivé splátky splatné. Preto mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu a preto je aktívne legitimovaný.

77. Ako je to však vyššie uvedené, súd má za to, že v danom prípade v konaní nebolo preukázané, že žalobca doručil žalovanému oznámenie o vyhlásení mim. splatnosti dlhu. Súdu nedoručil doručenkú, ktorá by svedčila o tom, že si žalovaný oznámenie osobne prevzal. V dôsledku toho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom. Súd preto posudzoval splatnosť každej splátky samostatne.

78. Avšak vzhľadom na to, že súd mal za to, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu súd posudzoval splatnosť každej splátky osobitne vo vzťahu k námietke

79. Zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2016 a posledná dňa 20.03.2019. Žaloba bola v danej veci podaná dňa 28.02.2020. Pri 3 ročnej premlčacej lehote, tak v čase podania žaloby boli premlčané všetky splátky, ktoré boli splatné pred dňom 28.02.2017. Nepremlčané sú tak, len splátky za mesiace 3-10/2017 v počte 10, 1-12/2018 v počte 12 a 3 splátky za mesiace 1-3/2019. Teda celkovo je nepremlčaných 25 splátok.

80. Keďže však súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov suma istiny pripadajúca na jednu splátku je 83,33 eur 3000 eur/36 splátok. Pri 25 nepremlčaných splátkach je tak dlh žalovaného na istine v sume 694,07 eur (83,33 x 25).

81. Len tejto časti 694,07 eur považoval súd žalobu za dôvodu a vyhovel jej. Ide o nepremlčaný dlh z istiny. Nárok na úroky žalobca z vyššie uvedených dôvodov nemá, pretože úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

82. Ohľadom dojednania možnosti postúpenia pohľadávky súd poukazuje, že podľa ust. § 53 ods. 2,3OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. § 53 ods. 4,5 OZ za neplatné. Súd preto na započítanie ako to urobil žalobca nemohol prihliadnuť, pretože je to v rozpore so zákonom ako aj právom EÚ a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

83. Žalovaný ďalej namietal to, že veriteľ pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou.

84. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

85. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov) opak žalobca v konaní nepreukázal. V takomto prípade sa úver poskytnutý považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 2 Zákona.

86. Z vyjadrenia žalovaného a z výsluchu svedkyne, manželky žalovaného bolo jednoznačne preukázané, že veriteľ riadne nepreskúmaval majetkové pomery žalovaného a to, či mu jeho príjem pri zohľadnení množstva úverov ktoré mal bude postačovať na splácanie daného úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Naopak žalovaný preukázal, že v čase poskytnutia úveru mal 4 úvery vo výške okolo 18.000 eur. Žalobca jednoznačne nepreukázal ako preveroval bonitu žalovaného a to, že mu jeho príjem po zohľadnení všetkých jeho úverov postačoval a výdavkov na bežný chod domácnosti na úhradu ešte splátky úveru, ktorý je predmetom tohto konania.

87. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal žiadaným dôkazom, že by jeho právny predchodca si splnil svoju povinnosť dôsledného preverenia schopnosti žalovaného splácať úver. K námietke žalovaného sa vyjadril len všeobecne k spôsobu preverovania, prepočítavania spôsobilosti a schopnosti splácať úver. Žiaden iný listinný dôkaz preukazujúci tieto zistenia nepredložil. Len poukázal, že bonita žalobca bola preverovaná. Žalobca si splnil povinnosť tvrdenia, ale nie dôkaznú povinnosť. Podľa § 132 CSP tak ako žalobca je aj žalovaný povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ako už súd uviedol, v danom spore žalobca vystupuje v pozícii dodávateľa nie spotrebiteľa a on je povinný preukázať preskúmanie bonity dlžníka, nie spotrebiteľa.

88. Súd poukazuje, že Súdny dvor judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a ii; čl.4 ods.1 smernice).

89. Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offo súdnej kontroly. Je síce pravdou, že súdny dvor zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu (porov. rozsudok C-34/13 Kušionová), ale vo vzťahu k tomu, aby sa snažili a urobili viac pre to, aby sa vec dostala pred súd. Vo veci Kušionová išlo o veci mimosúdneho postihovania majetku spotrebiteľov bez posúdenia veci súdom a o obavu z nerešpektovania princípu primeranosti a rozhodovania podnikateľov o výkone záložného práva pod vplyvom zisku.

90. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, tak podľa názoru súdu je povinný ex offo reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 smernice.

91. Ak má byť dôvodom nevykonanie ex offa súdnej kontroly podľa odvolateľa princíp vyššej právnej sily a prednostná záväznosť nariadenia, tak odvolací súd pripomína, že práve z dôvodu princípu vyššej právnej sily má prednosť princíp verejného poriadku. Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne ako vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 POHOTOVOST'/Korčkovská, bod 50,51).

92. Preto ani proces podľa nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offa súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Inak by išlo celkom iste o konštrukciu s cieľom obísť princípy unijného práva a o obohacovanie sa na úkor iného s popieraním vlastných princípov únie. Zmena je osobitne náročná na formality a aj v zmenkových právnych veciach je dôležité zaoberať sa ex offa neprijateľnosťou zmluvných podmienok podľa zmluvy, ktorú zmenka zabezpečuje. V ústavnej rovine bolo prízvukované, že prepätý formalizmus sa rovná sofistikovanému odňatiu spravodlivosti (porovnaj nález Ústavného soudu ČR sp. zn. II. ÚS 222/07).

93. Je tiež dôležité poznamenať, že ide o základné konanie pred súdom (nachádza sa právo). Tým sú dané predpoklady na to, aby sa veriteľovi nepriznalo plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Postačí aplikovať princípy práva. Navyše tým, že súd v procese podľa nariadenia neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nijako neobmedzí účinok, ktorý sleduje nariadenie. Proces podľa nariadenia je osobitným špecifickým konaním s posilnením zásady koncentrácie a odvolací súd si nemyslí, že by tvorca nariadenia vychádzal z premisy, že pri tomto druhu procesu neplatia závery judikatúry súdneho dvora k čl. 6 smernice.

94. Smernica č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

95. Pokiaľ ide o úroky z omeškania žalobca žiadal úroky z omeškania od 26.07.2017 do zaplatenia . Súd poukazuje, že k tomu dňu keďže nebolo preukázané platné zosplatenie úveru nebol žalovaný v omeškani s úhradou celej dlžnej sumy . Nebolo preukázané ani dourčenie výzvy na úhradu Súd mal za že do omeškania sa mohol dostať až po doručení žaloby, ktoré je možné považovať za kvalifikovanú a preukázanú výzvu na zaplatenie dlhu. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 24.04.2020. Po stanovení primeranej 3 dňovej lehoty na plnenie sa tak mohol žalovaný dostať do omeškania až od 28.04.2020. Preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od tohto dňa, no len zo sumy dlžnej nepremičanej istiny a zvyšok nároku na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol.

96. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

97. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

98. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

99. Súd žalobu čiastočne zamietol a čiastočne jej vyhovel. Po prepočte bol úspešnejší žalovaný v pomere 71, žalobca len pomere 29%. Žalovaný ako úspešnejší má preto nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu t.j. 42 % (71-29%). O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.